

**Komunikat z posiedzenia
Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych
w dniu 13 lipca 2012 r.**

Głównymi tematami obrad Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych w dniu 13 lipca 2012 r. była wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r. i wysokość średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2013 r. (informacja z posiedzenia Zespołu ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych).

Na wniosek OPZZ z dnia 9 lipca br., porządek obrad rozszerzono o punkt poświęcony sprawozdaniu z przebiegu dyskusji, jaka miała miejsce na posiedzeniu Zespołu ds. usług publicznych w dniu 6 lipca br., na temat planów prywatyzacji sektora uzdrowiskowego zawartych w projekcie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu Państwa w sprawie wykazu zakładów lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych w formie jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, które nie będą podlegać prywatyzacji

Posiedzenie, które odbyło się w CPS „Dialog” prowadził **Minister Pracy i Polityki Społecznej - Władysław Kosiniak-Kamysz – Przewodniczący Komisji**. W obradach udział wzięli także Sekretarz Stanu w MPiPS Jacek Męcina, przedstawiciele resortów: zdrowia, skarbu państwa, finansów, transportu, budownictwa i gospodarki morskiej, rozwoju regionalnego, rolnictwa i rozwoju wsi, gospodarki, edukacji narodowej, oraz przedstawiciele organizacji partnerów społecznych.

Przewodniczący Zespołu problemowego ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych **Henryk Nakoneczny (NSZZ „Solidarność”)** poinformował, że w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r. Zespół nie zawarł porozumienia. Strona rządowa podtrzymała propozycję płacy minimalnej w 2013 r. w wysokości 1600 zł, dla której poparcia udzieliła strona pracodawców. Swoje stanowiska podtrzymały również organizacje związkowe – propozycja wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r. NSZZ „Solidarność” i FZZ to 1625 zł, zaś OPZZ – 1676 zł.

Zaproponowaną przez stronę rządową wysokość wynagrodzenia minimalnego w 2013 r. **H. Nakoneczny** uznał za obciążoną mankamentem formalnym i wymagającą kwestii wyjaśnienia co do zgodności z literą prawa. Jego zdaniem, zgodne z ustawą o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, wyliczenie wysokości płacy minimalnej na przyszły rok daje dokładnie kwotę 1600,18 zł, i nie może być od niej niższe. Dodał, że ustalenie płacy minimalnej na poziomie 1625 zł zapewniłoby utrzymanie na przynajmniej niezmiennym poziomie relacji wysokości wynagrodzenia minimalnego do przeciętnego w gospodarce narodowej w roku przyszłym.

W tej sytuacji – w imieniu wszystkich pracodawców - propozycję ustalenia wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w wysokości 1601 zł złożyła **Małgorzata Krzysztozek (PKPP Lewiatan)**.

Jan Guz (OPZZ) opowiedział się za określeniem ścieżki dojścia do poziomu płacy minimalnej docelowo odpowiadającej 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej brutto. Podkreślił, że wysokość płacy minimalnej powinna nadążać za wzrastającymi kosztami utrzymania. W imieniu OPZZ podtrzymał propozycję 1676 zł, deklarując przy tym wolę negocjacji.

W odpowiedzi **Przewodniczący TK** zauważył, że wspólnego stanowiska w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r. nie osiągnięto po stronie społecznej, ponadto nie jest ono jednolite w samej tylko stronie związkowej. Stwierdził, że by mogło dojść do porozumienia w ramach Trójstronnej Komisji - porozumienie powinno zaistnieć po stronie społecznej. Przewodniczący Komisji zwrócił również uwagę, że relacja minimalnego wynagrodzenia za pracę do średniego r/r rośnie – zakłada się, że w 2013 r. będzie wynosiła 42,5%.

Tym samym Trójstronna Komisja nie osiągnęła porozumienia w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r.

Jak poinformował **H. Nakoneczny** – w sprawie wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w 2013 r. w Zespole ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych również nie zawarto porozumienia. Strona rządowa podtrzymała przyjętą przez Radę Ministrów 12 czerwca br. propozycję średniorocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej wynoszącego 100% (w ujęciu nominalnym tzn. wynagrodzenia w roku 2013 ustalone zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. nie będą waloryzowane automatycznie jednym wskaźnikiem). Propozycji strony rządowej nie zanegowała strona

pracodawców, zaś strona związkowa podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, zgodnie z którym wzrost wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej powinien wynosić nie mniej niż 9%.

Trójstronna Komisja nie osiągnęła porozumienia również w sprawie wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w 2013 r.

Przewodniczący Zespołu ds. usług publicznych **Sławomir Broniarz (OPZZ)** przedstawił przebieg dyskusji w sprawie prywatyzacji uzdrowisk, jaka miała miejsce na forum kierowanego przez niego Zespołu w dniu 6 lipca br. Jak poinformował, strona związkowa wnioskuje, aby Minister Zdrowia zmienił rozporządzenie pozostawiając wymienione w nim uzdrowiska jako spółki Skarbu Państwa. Ponadto oczekuje się także od Ministra Zdrowia przedstawienia polityki zdrowotnej w stosunku do lecznictwa uzdrowiskowego oraz określenia kryteriów, którymi kierowano się przy typowaniu tych 7 uzdrowisk wymienionych w projekcie rozporządzenia MSP. Przedstawiciele związków zawodowych wnioskowali również o przedstawienie wyników finansowych tych uzdrowisk za okres ostatnich 5 lat, w tym wskazanie wysokości dotacji z UE i Skarbu Państwa oraz przedstawienie przez Ministra Zdrowia informacji dotyczącej planów zachowania funkcji uzdrowiskowej i leczniczej w sanatoriach podlegających prywatyzacji. S. Broniarz wyjaśnił, że w posiedzenie Zespołu w tej sprawie w tym dniu odbyło się bez udziału strony pracodawców.

Strona związkowa stanowczo negatywnie zaopiniowała przedmiotowy projekt rozporządzenia oczekując jego wycofania, czyli utrzymania wobec wszystkich wytypowanych do prywatyzacji uzdrowisk dotychczasowej formy własności.

W kontekście projektowanego rozporządzenia Ministerstwa Skarbu Państwa **Grażyna Magdziak (BCC)** zaproponowała, by na tę kwestię spojrzeć nie tyle od strony struktury właścicielskiej zakładów uzdrowiskowych, co od strony systemu kontraktowania usług.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Tomasz Lenkiewicz podkreślił, że zmiana rozporządzenia nie będzie miała wpływu na dostępność pacjentów do usług świadczonych w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego przeznaczonych do prywatyzacji. Przedmiotowa ustawa nie określa bowiem struktury właścicielskiej zakładów uzdrowiskowych, a podmioty zawierające umowy na świadczenie usług opieki medycznej (NFZ, ZUS) nie biorą pod uwagę kwestii właścicielskich, a jedynie możliwość świadczenia określonych usług dla pacjentów.

Brak związku stanu właścicielskiego bazy uzdrowiskowej ze sposobem kontraktacji usług świadczonych przez spółki uzdrowiskowe podkreślił także **Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Jakub Szulc**.

H. Nakonieczny zwrócił się o wyjaśnienie, czy będą po wprowadzeniu rozporządzenia zrealizowane wymogi art. 64 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym oraz czy będzie gwarantowane i w jakiej formie leczenie uzdrowiskowe przy pozostawieniu tylko jednego uzdrowiska.

Podsumowując ten punkt porządku obrad **Przewodniczącego TK** zwrócił się do wiceministrów obu kluczowych w tej sprawie resortów, jak również organizacji partnerów społecznych, o zgodne z zasadami dialogu społecznego kontynuowanie konsultacji społecznych, które potrwać do 30 lipca br.

W sprawach różnych poruszono problem „usamorządowienia” spółek Przewozów Regionalnych. Sprawą tą - zgodnie z przyjętym przez TK ustaleniem – zajmie się Zespół ds. polityki gospodarczej i rynku pracy.